

der gjør sig gjældende ligeoverfor slige Udtryk, fortjener neppe idendvidere at søies. Jeg sætter Priis paa at faae Forslaget under Nr. 13 forkastet; men til samme Tid maa jeg gjentage min Anmodning til de ærede Medlemmer, der ere enige med den høitærede Ministers Fortolkning af en Skibschefs Myndighed, til at stemme for Forslaget, for at det kan blive klart. Men da der ikke, mig bekendt, eristerer nogen Bestemmelse, hvorved en Befalingsmand har Ret til vilkaarlig efter sit Skjøn at kunne nedsætte en Mand i hans Lønning med en Trediedeel, troer jeg ikke, at Forslaget kan passere. En ganske anden Sag er det at forandre Børnepligtslovens Bestemmelser med Hensyn til Befarenheden; det kan skee til sin Tid. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) er principmæssig imod det, som Forslaget under Nr. 15 gaaer ud paa. Det skal jeg ikke nærmere komme ind paa; jeg skal kun sige, at have vi for kort Tid siden vedtaget en lignende Paragraph i Loven om Felttillæg for Hæren, forekommer det mig ikke, at der kan være den mindste Skrupel for Noget, der har stemt derfor, ved ogsaa at stemme for det Samme for Søværnet, da Forholdene ere eens; det angaaer kun Lønningstillægene. Til Slutning skal jeg bemærke, at forsaavidt ærede Medlemmer ville følge Udvalgets Anviisning, vil det jo være let at see, at de Forslag, som Udvalget ikke har kunnet tiltræde, kan det heller ikke ønske vedtagne.

Sagen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) godkjendte den Fortolkning, som den ærede Ordfører vil have lagt i den Afstemning, der snart skal finde Sted over Forslaget under Nr. 13. Det kan jeg aldeles ikke gjøre. Den ærede Ordfører vil have denne Afstemning forstaaet saaledes, at, dersom det nævnte Forslag af den ærede Minister faaer Fleertallet for sig, saa skal det dermed være afgjort, at en Chef har Ret til ombord at nedsætte en Mand i Befarenhed, men, hvis Forslaget forkastes, skal Chefen ikke have denne Ret. Jeg troer, at det er farligt at lægge Andet ind i et Vædringsforslag end det, som

Vædringsforslaget ifølge sin egen Natur indeholder, og, hvad end den ærede Ordfører mener at kunne lægge ind deri, saa kan denne hans Mening dog ingenlunde være nogen Lov. Det vil erindres, at den tilsvarende Paragraph i det oprindelige Lovudkast blev ubstemt ved 2den Behandling. Hele Udvalget havde indstillet, at den skulde bortfalde, men det var, som det dengang blev fremhævet, af høist forffjellige Grunde. Hvorledes man nu vil stemme over Forslaget under Nr. 13, anseer jeg med Hensyn til Sagens egen Betydning for at være forsaavidt ligegyldigt, og jeg skal ikke optage Spørgsmaalet derym igjen. Men jeg maa nedlægge Indsigelse imod, at det betragtes, som om den paagjældende Paragraph om Chefernes Jurisdictionsmyndighed, der indeholdes i Reglementerne for de kongelige Skibe, var bortfalden, dersom Ministerens Vædringsforslag her forlastes. — Med Hensyn til den bornholmste Krig skal jeg kun erklære, at jeg vil være Overløber. Da det omtvistede Spørgsmaal først kom frem i Udvalget, tillagde jeg det ikke nogen Betydning. Jeg lagde kun meget lidt Mærke dertil, og jeg sluttede mig til de øvrige Medlemmer, der ønskede at faae et dautt Ord ind istedetfor det fremmede, idet jeg mere saae paa Summerne end paa Ordet og antog, at det vilde være Mange kjerere at faae 4 Rd. i Dagpenge end 3 Rd. i Diæter. Da jeg imidlertid nu seer, at saamange ærede og agtede Mænd træde i Strancken for det gamle Ord, som jeg har kjendt i saamange Aar, saa skal jeg slutte mig til deres Styrke, idet jeg tøvrigt skal overlade Ordet til dets Skæbne.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, fikred man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 2 af Udvalget:

§ 7de Linie forandres „desuden“ til „derhos“, og efter Ordet „og“ indskydes „desuden“.

vedtoges eenstemmig med 61 Stemmer.

2) Forslag under Nr. 2 til samme § af Samme: